

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 699/2023
06.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Ђуретановића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног лично и његовог браниоца адв. Сандре Танасковић Савић, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 494/22 од 15.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 72/23 од 22.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Ђуретановића, адвоката Сандре Танасковић Савић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 494/22 од 15.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 72/23 од 22.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Милана Ђуретановића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 494/22 од 15.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 72/23 од 22.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 494/22 од 15.11.2022. године окривљени Милан Ђуретановић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) година и 8 (осам) месеци, и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, па је на основу члана 60. и 63. КЗ, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.12.2020. године до 12.05.2022. године, и на новчану казну у износу од 50.000,00

динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци. Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 8. КЗ и члана 348. став 6. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета ближе описаних у изреци пресуде. Окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 72/23 од 22.03.2023. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 494/22 од 15.11.2022. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеном Милану Ђуретановићу, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 8 (осам) месеци, док му је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, па га је применом цитираних законских одредби и одредби члана 4, 42, 45, 54, 55а, 60. и 63. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.12.2020. године до 12.05.2022. године, и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, с тим да ће се уколико новчана казна не буде плаћена у одређеном року иста заменити казном затвора, тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од шест месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, остатак казне сразмерно ће се заменити казном затвора, а уколико исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити, док је жалба браниоца окривљеног, адвоката Сандре Танасковић Савић одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, поднели су:

- бранилац окривљеног, адвокат Сандра Танасковић Савић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, без предлога, и

- окривљени лично, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће га огласити кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ „и адекватно казни“ или да суд побијане пресуде укине.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је

захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Ђуретановића је неоснован.

Бранилац окривљеног Милана Ђуретановића, адвокат Сандра Танасковић Савић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП истичући да су нижестепени судови погрешно применили одредбу члана 55а КЗ. Према мишљењу браниоца, у конкретном случају нису били испуњени услови који су кумулативно прописани одредбом члана 55а КЗ јер је окривљени, иако више пута осуђиван, само једном осуђен на казну затвора у трајању дужем од једне године, па је према истом могла бити примењена само одредба члана 55. КЗ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује да је побијаним пресудама одлуком о кривичној санкцији учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, Врховни суд оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани у поступку по редовном правном леку, то овај суд, прихватајући разлоге дате на страни 8. у ставу другом образложења пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 72/23 од 22.03.2023. године, као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП коју образлаже наводима да је радње окривљеног требало правно квалификовати као кривично дело из члана 246а став 1. КЗ, а не као кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, што заправо представља повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Међутим, став да су радње окривљеног погрешно правно квалификоване, бранилац образлаже изношењем своје оцене доказа у погледу постојања зависности окривљеног од опојних дрога и динамици њиховог коришћења, и на основу тога изводи закључак да је сва опојна дрога била намењена за личну употребу окривљеног, а не за даљу продају.

На описан начин, изношењем сопствене оцене доказа и закључака, који су супротни оцени доказа и чињеничним утврђењима нижестепених судова, бранилац окривљеног, адвокат Сандра Танасковић Савић, у суштини указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, па се овај суд није упуштао у њихово разматрање.

Захтев за заштиту законитости, поред браниоца, поднео је и окривљени лично, на шта по закону није овлашћен, обзиром да је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца, па Врховни суд налази да је захтев захтев за заштиту законитости окривљеног Милана Ђуретановића недозвољен.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Сандре Танасковић Савић, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, одлучио

као у ставу првом изреке, док је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. став 1. ЗКП, одлучио као у ставу другом изреке пресуде и захтев окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић